

Ved jordpåkastelsen

L. rev. 865

1. Så ta da mine hender, Og før mig frem
Inntil jeg salig ender I himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, Enn ei et fjed;
Hvor du mig fører ene, Jeg følger med.

2. La intet mer oss skille, Ta helt mig hen,
Og gjør mig ganske stille, O sjelevenn!
Ved dine føtter ene Er barnet trygt,
På dig, på dig alene Min tro er bygt.

3. Selv om jeg ei fornemmer Din sterke hånd,
Min salighet dog fremmer Din gode ånd.
Så ta da mine hender Og før mig frem
Inntil jeg salig ender I himlens hjem!

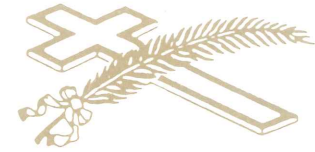
Takk for all vennlig deltakelse!
Familien

Prest: Richard Olsen Svane
Kantor: Ole Johan Monsen

www.lfbegravelse.no - 97652556

Norheimsund Trykkeri as

Ragna Henriette Larsen

Født 07.03. 1928 - død 03.04. 2020

Djupvik kirkestue
torsdag 16. april

L. rev. 744

1. Bedre kan jeg ikke fare
Enn å fare til min Gud;
Bedre kan jeg ikke svare
Når jeg får om døden bud,
Enn at jeg er vel beredt
Og vil gjerne følge med;
Bedre kan jeg ikke stige
Enn å flytte til Guds rike.

2. Bedre kan jeg ikke fremmes
Enn å få en salig død;
Bedre kan jeg ikke gjemmes
Enn i Herrens hånd og skjød;
Bedre det ei blive kan
Med min jammerfulle stand
Enn når Himmlens Gud vil sende
Mig en god og salig ende.

3. Hva er verden, at man skulde
Have lyst i den å bo?
Tidene de er så fulle
Av all ondskap og uro!
Himlens hus har hellig fred,
Der er mig beredt et sted,
Liv og lyst og fred og glede,
Alt er der i Gud til stede.

4. Derfor takker jeg så såre
Gud som taget har min ånd,
Der jeg ligger på min bære,
Lukket øie, foldet hånd.
Krist som mine synder bar,
Han på hvem jeg troet har,
Ja endog i døden håper,
Snart av graven ut mig roper.

NoS 324

1. Ikke en spurv til jorden
uten at Gud er med.
Ikke en sjel mot døden
uten hans kjærlighet!
Ikke en blomst er visnet,
ikke en tåre falt
uten at Gud vet om det,
han som er over alt.

2. Tro det når stormen herjer
bladløse vintertrær!
Tro det når brenning bryter
over de nakne skjær!
Tro det når ubeskyttet
midt i en kamp du står.
Tro det når helt alene
du med en smerte går.

3. Tro det når noe brister
uten å vokse frem.
Tro det når noen mister
det som var alt for dem!
Tro det når håp går under
uten å reise seg:
Ikke en spurv til jorden!
Det er et ord til deg.

L. rev. 842

1. O bli hos mig! Nu er det aftentid,
Og mørket stiger- dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
Du hjelpeløses hjelper, bli hos mig!

2. Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
Og jordens lys alt mørkner og går bort;
Forandrings skygge følger tro min vei
- O du som ei forandres, bli hos mig!

3. Hver time trenger jeg din sterke vakt,
Kun for din nåde viker mørkets makt;
Hvor skal jeg vandre trygt foruten dig?
I mulm og solskinn, Herre, bli hos mig!

4. Når du velsigner, ei av frykt jeg vet,
Sår gjør ei ondt, gråt har ei bitterhet;
Hvor er din brodd, du siste fiende? Nei
- Ved dig jeg seirer; Herre, bli hos mig!

5. O la mig se ditt kors i dødens gys,
Driv mørket bort og vær mig livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei!
I liv og død, o Herre, bli hos mig!

